

ШІРМАН Яків Давидович (17. 11. 1919, Москва — 08. 04. 2010, Харків) — фахівець у галузі радіолокації. Доктор технічних наук (1960), професор (1961). Заслужений діяч науки і техніки УРСР (1967). Державна премія СРСР (1979, 1988). Учасник 2-ї світової війни.

Державні та бойові нагороди СРСР. Навчався у Московському енергетичному інституті (1938—41), закінчив Ленінградську військово-повітряну академію (нині Санкт-Петербург, 1944), де 1946—49 й працював. Від 1949 — у Військовій інженерній радіотехнічній академії ППО (нині Харківський університет Повітряних сил): 1959—79 — начальник, від 1980 — професор кафедри теоретичних основ радіотехніки і радіолокації. Наукові дослідження: теорія імпульсного радіозв'язку; захист радіоелектронних пристроїв від перешкод.

Основні праці

Радиоволноводы и объемные резонаторы. Москва, 1959; Основы теории обнаружения радиолокационных сигналов и измерения их параметров. Москва, 1963 (співавт.); Теоретические основы радиолокации. Москва, 1968; 1984 (співавт.); Разрешение и сжатие сигналов. Москва, 1970; Теория и техника обработки радиолокационной информации и защиты от помех. Москва, 1981 (співавт.); Радиоэлектронные системы: основы построения и теория: Справоч. Москва, 1998; 2007 (співавт.); Computer Simulation of Aerial Target Radar Scattering, Recognition, Detection, and Tracking. Artech House, 2002 (співавт.).

В. І. Карпенко

Бібліографічний опис:

Ширман Яків Давидович / В. І. Карпенко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-891447>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).